

Sygn. akt I C 1645/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący SSR Magdalena Glinkiewicz

Protokolant st.sekr. sąd. Bożena Czajkowska

Po rozpoznaniu w dniu 18 września 2017 r. w Toruniu.

sprawy z powództwa

A. W. (1)

przeciwko:

(...) S.A. V. (...) w W.

o:

zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki A. W. (1) kwotę 19.518,34 zł (dziewiętnaście tysięcy pięćset osiemnaście złotych trzydzieści cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.284,42 zł (trzy tysiące dwieście osiemdziesiąt cztery złote czterdzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 1.273,03 zł (tysiąc dwieście siedemdziesiąt trzy złote trzy grosze) tytułem nieuiszczonych wydatków.

Sygn. akt I C 1645/16

UZASADNIENIE

Powódka A. W. (2) wniosła przeciwko (...) S.A. V. (...) pozew o zapłatę kwoty 25.094,77 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powódka podała, iż dnia 19 lipca 2015 r. w jej dom przy ul. (...) w T. uderzyła trąba powietrzna. Uszkodzeniu uległ: dach, elewacja stolarka okienna, wewnątrz poddasza oraz ogrodzenie. Powódka wskazała, iż w 2007 r. jej nieruchomość przeszła kapitalny remont. Podniosła, iż z pozwaną łączyła ją umowa ubezpieczenia „Bezpieczny Dom w (...)”, a szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi. W dniu 22 lipca 2015 r. doszło do oględzin nieruchomości przy udziale rzeczoznawcy ubezpieczyciela. Stwierdzono wówczas uszkodzenia dachu, uszkodzenia elewacji frontowej, spękanie połączeń płyt gipsowych, zacieki na poddaszu, w korytarzu i pokoju, uszkodzenia okna, uszkodzenia ogrodzenia. W dniu oględzin dach został prowizorycznie naprawiony za kwotę 2.000 zł. W trakcie

napraw w dniu 14 sierpnia 2015r. ujawniono dodatkowe uszkodzenia pokrycia dachowego. Powódka wskazała, iż z uwagi na znaczne opóźnienia z wypłatą zaliczki przez ubezpieczyciela niemożliwe było sprawne usunięcie szkody. Pozwana przyznała powódce odszkodowanie w wysokości 5.573,70 zł. Powódka wskazała, iż wniosła odwołanie od decyzji powołując się na kosztorys budowlany, gdzie szkodę wyceniono na kwotę 38.382,10 zł. Ostatecznie przyznano jej odszkodowanie w łącznej wysokości 6.206,01 zł. Powódka podała, iż na przełomie sierpnia i września 2015 przeprowadzone zostały prace remontowe. Koszt prac dekarских wyniósł 16.200 zł. Zaznaczyła, iż z uwagi na znaczne koszty i brak pełnego odszkodowania nie jest w stanie przywrócić dom do stanu sprzed zdarzenia. Do wyremontowania pozostaje demontaż regipsów na poddaszu, sprawdzenie uszkodzeń membrany i wełny mineralnej oraz ich ewentualna wymiana, szpachlowanie i malowanie poddasza, malowanie elewacji oraz naprawa ogrodzenia. Powódka wskazała, iż zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia przedłożyła kosztorys budowlany oraz faktury za wykonane prace remontowe opiewające na kwotę 19.300,78 zł, które znacznie przewyższają kwotę wypłaconego odszkodowania. Podkreśliła, iż domaga się zasądzenia kwoty 25.094,77 zł na która składa się 13.097,77 zł - różnica poniesionych dotychczas kosztów i wypłaconego odszkodowania oraz 12.000 zł tj. – koszt remontu poddasza, elewacji i ogrodzenia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym referendarz sądowy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu.

Pozwana przyznała, iż po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacono powódce kwotę 6.206,01 zł. Zakwestionowała zasadność powództwa wskazując, iż wypłacone odszkodowanie w pełni kompensuje poniesioną szkodę. Zaznaczyła, iż w kosztorysie przedstawionym przez powódkę widnieją pozycje nieopisane w protokole oględzin podstawowych i dodatkowych tj. wymiana łączenia dachu, impregnacje, wymiana zabezpieczenie pod oknami V., demontaż i wymiana rynien i rur spustowych. Nadto w fakturach podwójnie naliczono podatek VAT, koszt wywozu gruzu zweryfikowano do faktycznych 54m² i zaokrąglono do 3m³, nie uznano ekranu zabezpieczającego, gdyż jest to membrana paro i wiatroizolacyjna.

W kolejnym piśmie powódka pottrzymała swoje żądania i twierdzenia. Wskazała, iż po huraganie dach wymagał rozbiórki zdemontować trzeba było również rynny i rury spustowe. Zaznaczyła, iż łączenia zostały zerwane wraz z poszyciem. W odniesieniu do impregnacji zaznaczyła, iż nie było wątpliwości, że koniecznym jest jej wykonanie skoro woda wlewała się do jej domu. Dodała, iż kołnierze przy oknach V. uległy uszkodzeniu co wykazywała przy oględzinach rzeczoznawcy. Nadto przedłożyła fakturę za nowe kołnierze. Podkreśliła, iż koszty wywozu gruzu zaokrąglone do 2m³ są zaniżone. Podała, iż membrana dachu uległa uszkodzeniu i wymaga wymiany. Powódka zakwestionowała oględziny dokonane przez rzeczoznawcę pozwanej.

Sąd ustalił, co następuje:

A. W. (1) jest właścicielem nieruchomości zabudowanej położonej w T. przy ul (...).

Bezsporne

W dniu 8 października 2013 r. A. W. (1) zawarła z (...) S.A. V. (...) w W. umowę ubezpieczenia „Bezpieczny Dom w InterRisk”.

Umowa została zawarta na podstawie ogólnych warunków ubezpieczenia „Bezpiecznych Dom w (...)” zatwierdzonych uchwałą nr (...)zarządu (...) S.A. V. (...) z dnia 20 listopada 2012r. Zgodnie Ubezpieczenie swoim zakresem obejmowało ogień i inne zdarzenia losowe, wandalizm, akta terroru – zgodnie z § 16 ust. 1 pkt 1 oraz §18 ust. 1-4 ogólnych warunków ubezpieczenia.

Zgodnie z § 16 ust. 1 pkt. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia ubezpieczyciel objął ochroną ubezpieczeniową szkody powstałe w domu jednorodzinnym wraz ze stałymi elementami wyposażenia zgodnie z definicją podana w § 2 pkt. 10,

budynku gospodarczym, obiektach małej architektury powstałe m.in. wskutek huraganu. Zgodnie z § 2 pkt. 27 owu do obiektów małej architektury zaliczane jest m.in. ogrodzenie, bramy z siłownikami i napędami.

Dowód: polisa k. 38-39

ogólne warunki ubezpieczenia k. 69-81

W dniu 19 lipca 2015 r. w dom przy ul. (...) w T. uderzyła trąba powietrza doprowadzając do powstania szkód w zakresie pokrycia dachowego elewacji, stolarki okiennej, wnętrza poddasza, ogrodzenia.

Dowód: zeznania świadka J. W. (1) z 22.02.2017 r.00:07:08-00:34:09;

zeznania powódki A. W. (2) z 22.02.2017 r. 00:34:09-00:41:28

Pismem z dnia 20 lipca 2015 r. zgłoszono szkodę do (...) S.A. V. (...)

Dowód: zgłoszenie szkody k. 4

Dnia 22 lipca 2015r. rzeczoznawca ze strony ubezpieczyciela przeprowadził oględziny nieruchomości. Stwierdził uszkodzenie dachu drewnianego krytego dachówką ceramiczną, konieczność położenia całej połaci dachu od strony południowej i uzupełnienia dachówki, wymiany gąsiorów i taśmy pod gąsiory, uszkodzenia elewacji frontowej, spękanie połączeń gipsowych, zacieki na poddaszu, korytarzu i pokoju, uszkodzenia okna, uszkodzenia mechanizmu otwierania okna drugiego, uszkodzenie ogrodzenia. Tego samego dnia dokonano prowizorycznego zabezpieczenia dachu domu.

Dowód: szczegółowy opis k. 41-44

W trakcie robót naprawczych na dachu stwierdzono kolejne szkody w postaci spękania dachówek, zerwania folii. A. W. (2) zgłosiła konieczność przeprowadzenia dodatkowych oględzin.

Dowód: wiadomość mailowa k. 45-45v

A. W. (2) przeprowadziła na nieruchomości roboty porządkowe, zabezpieczające, remont dachu i ogrodzenia. Zakupiła niezbędne materiały i pokryła koszt wykonanych robót

Dowód: faktury k. 64-68, 156-172

zeznania świadka J. W. (1) z 22.02.2017 r.00:07:08-00:34:09;

zeznania powódki A. W. (2) z 22.02.2017 r. 00:34:09-00:41:28;

faktury k. 64-68, 155-173

Decyzją z dnia 28 września 2015r. przyznano A. W. (2) odszkodowanie w wysokości 5.573,70 zł. Decyzją z dnia 13.11.2015 r przyznano dopłatę odszkodowania w wysokości 632,31 zł

Dowód: decyzja z 28.09.2015 r. k. 49;

Decyzja z 13.11.2015 r. k. 63

W związku z uderzeniem trąby powietrznej w nieruchomość powódki prócz uznanych przez Ubezpieczyciela prac naprawczych należało uwzględnić: wymianę ogrodzenia od frontu, remont części ogrodzenia, nakłady na wymianę części ołacenia dachu i ekranów z folii, zakupione materiały dot. remontu dachu, uprzątnięcie terenu w wymiarze 16 rg.

Koszt wykonanych przez powódkę prac wyniósł łącznie 11,944,25 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego k. 206-277

zdjęcia k .14-37

Koszt napraw koniecznych do poniesienia w celu przywrócenia stanu nieruchomości sprzed szkody wynosi 13.780,10 zł. Kwota ta prócz uznanych przez Ubezpieczyciela zakresu napraw obejmuje koszty: naprawy ścian i malowania wewnętrznego, wymiany części oblicowania ścienny płytkami w łazience, zwiększony zakres naprawy elewacji oraz zastosowania farby silikatowej (jaka wcześniej była na elewacji).

Dowód: opinia biegłego k. 206-277

zdjęcia k. 14-37

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o dowody z dokumentów zebranych w aktach niniejszej, a także dowodu z opinii biegłego, zeznań świadka oraz przesłuchania powódki.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu albowiem były kompletne i jasne, wraz z pozostałymi dowodami obrazowały dokładny stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Co więcej wiarygodność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się w dużej mierze na opinii biegłego – z dziedziny budownictwa mgr inż. J. M..

Sąd uznał w/w opinię za wiarygodny dowód w sprawie.

Opinia ta była logiczna, spójna, zgodna, a także udzielała dokładnych odpowiedzi na pytania sformułowane w tezie postanowienia dopuszczającego ten dowód. Trzeba jednocześnie zaznaczyć, iż biegły jest osobą odznaczającą się niekwestionowanymi kwalifikacjami, kompetentną i posiadającą duże doświadczenie w sporządzaniu tego typu opinii. Nie można również pomijać tego, że biegły swoje stanowisko w tym przedmiocie sformułował po zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją oraz oględzinach nieruchomości, a zatem opinia ta została sporządzona nie na podstawie arbitralnej i formułowanej a priori oceny, lecz w oparciu o obiektywny i rzetelnie zebrany materiał badawczy, który potwierdzał prawidłowość wyrażonych przez biegłego sądów.

Żadna ze stron nie zakwestionowała opinii biegłego. W ocenie Sądu nie było więc jakichkolwiek podstaw by opinię uznać za nierzetelną czy niefachową. Dlatego Sąd podzielił w całości opinię biegłego.

Zważyć też należy, że ugruntowany jest w orzecznictwie pogląd, według którego Sąd w sprawie do rozstrzygnięcia której wymagane są wiadomości specjalistyczne nie może wydać orzeczenia wbrew wnioskowi wypływającemu z opinii uznanej przez tenże Sąd za fachową i rzetelną /zob. np. wyrok SN z 26/10/2006 I CSK 166/06 – publ. Lex nr 209297 lub II UK 277/04 OSNP 2006/5-6/97/.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka J. W. (2) złożonych na okoliczność zaistnienia szkody, jej rozmiaru, przebiegu postępowania likwidacyjnego, niezbędnych prac do przywrócenia nieruchomości do stanu sprzed uderzenia trąby powietrznej. Zeznania świadka były jasne, logiczne i zgodne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd nie znalazł również podstaw do podważenia twierdzeń przedstawionych przez powódkę.

Istotą niniejszego sporu było ustalenie, przyjmując za podstawę przepis art. 361 § 1 kc, art. 805 § 1 kc, art. 805 § 2 pkt 1 kc, art. 824 § 1 kc oraz postanowień Ogólnych warunków ubezpieczenia, wartości odszkodowania, która przysługiwała powódce od pozwanego.

Zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 kc przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega na zapłacie – przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Zakres odszkodowania precyzuje umowa stron, w tym postanowienia ogólnych warunków umowy – w tym przypadku ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów lądowych ((...) Casco), które należy traktować, jako część umowy (tak również: SN w wyroku z 21.06.2001, IV CKN 382/00, Monitor Prawniczy z 2003, nr 1, s.33).

Nadmienić należy jeszcze, że z art. 805 § 1 k.c. wynika obowiązek zakładu ubezpieczeń zapłaty ubezpieczającemu odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku, ale jego aktualizacja następuje dopiero wówczas, gdy ubezpieczający udowodni, że zaistniał wypadek przewidziany umową ubezpieczenia, powstała szkoda w wykazywanej przez niego wysokości oraz zaistnienie związku przyczynowego między tymi zdarzeniami. Także w doktrynie przyjmuje się zgodnie, że w ramach odpowiedzialności odszkodowawczej, co do zasady ciężar dowodu istnienia i wysokości szkody spoczywa na poszkodowanym. Odpowiada to ogólnej regule, że fakty prawotwórcze, czyli powodujące powstanie skutków prawnych musi udowodnić podmiot, który na tej podstawie twierdzi o istnieniu prawa.

Nie budzi również wątpliwości, że pomimo pewnych różnic w stosunku do ogólnych zasad rządzących obowiązkiem naprawienia szkody odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń ma charakter odpowiedzialności odszkodowawczej. Uznanie jednak identyczności treści znaczeniowej pojęcia „szkody” w przepisach ogólnego prawa odszkodowawczego i w prawie ubezpieczeniowym nie wyłącza różnic czego przykładem są zagadnienia związane z ustaleniem wysokości szkody. W zakresie ubezpieczeń umownych sposób ustalenia szkody określają z reguły ogólne warunki ubezpieczenia (tak: SN w postanowieniu z 22 lipca 2005 r., III CZP 49/05, niepubl.)

Dla odpowiedzialności ubezpieczeniowej, która nie jest odpowiedzialnością z czynu niedozwolonego, istotna jest treść umowy ubezpieczeniowej oraz treść uzupełniających ją ogólnych warunków ubezpieczenia (art. 805 § 1 k.c. oraz art. 6 i 7 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej - Dz. U. 1996 r. Nr 11 poz. 62 ze zm.) tak: wyrok Sądu Najwyższego z 13.01.2004 r., V CK 100/2003, LexPolonica nr 365549.

Przenosząc te rozważania prawne na płaszczyznę stanu faktycznego niniejszej sprawy, to nie ulega wątpliwości, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń determinowała zawarta umowa ubezpieczenia oraz towarzyszące jej OWU.

Strony łączyła umowa ubezpieczenia „Bezpieczny Dom w (...)”. Umowa została zawarta na podstawie ogólnych warunków ubezpieczenia „Bezpiecznych Dom w (...)” zatwierdzonych uchwałą nr (...)zarządu (...) S.A. V. (...) z dnia 20 listopada 2012r. Zgodnie Ubezpieczenie swoim zakresem obejmowało ogień i inne zadaszania losowe, wandalizm, akta terroru – zgodnie z § 16 ust. 1 pkt 1 oraz §18 ust. 1-4 ogólnych warunków ubezpieczenia.

Zgodnie z § 16 ust. 1 pkt. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia ubezpieczyciel objął ochroną ubezpieczeniową szkody powstałe w domu jednorodzinnym wraz ze stałymi elementami wyposażenia zgodnie z definicją podana w § 2 pkt. 10, budynku gospodarczym, obiektach małej architektury powstałe m.in. wskutek huraganu. Zgodnie z § 2 pkt. 27 owu do obiektów małej architektury zaliczane jest m.in. ogrodzenie, bramy z siłownikami i napędami. Tym samym pozwany ponosił odpowiedzialność za szkodę powstałą w ogrodzeniu na nieruchomości powódki. Skoro w wyniku zdarzenia z dnia 19 lipca 2015r. uszkodzeniu uległo ogrodzenie nieruchomości, pozwany winien wypłacić powódce odszkodowanie obejmujące również naprawę takowego ogrodzenia.

Powódka żądała zapłaty sumy pieniężnej. Z uwagi na zbyt niską wycenę szkody przez pozwaną, dochodziła różnicy pomiędzy wypłaconym jej odszkodowaniem a poniesionymi dotychczas kosztami - 13.094,77 zł oraz kosztów remontu poddasza, elewacji i ogrodzenia – 12.000 zł. Jak już wyżej wspomniano pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności, natomiast sporny był zakres szkód i wysokość odszkodowania.

Przechodząc do rozważań dotyczących wysokości należnego powodowi odszkodowania, wskazać należy, iż Sąd w tym zakresie oparł się na ustaleniach zawartych w opinii biegłego.

Biegły określił zakres robót wykonanych przez powódkę w związku ze zdarzeniem. Zaznaczył, iż w stosunku do kosztorysów uznaniowych pozwanej należało uwzględnić: wymianę ogrodzenia od frontu, remont części ogrodzenia, nakłady na wymianę części ołacenia i ekranu z folii, zakupione materiały dot. remontu dachu, uprzątnięcie terenu w wymiarze 16 rg. Koszt wykonanych przez powódkę prac biegły określił na kwotę 11,944,25 zł brutto. Nadto biegły wyliczył koszt napraw koniecznych do poniesienia w celu przywrócenia stanu nieruchomości sprzed szkody na kwotę 13.780,10 zł. W kwocie tej ujął nieuznane przez pozwanego roboty w zakresie naprawy ścian i malowania wewnętrznego, wymiany części oblicowania ścienny płytkami w łazience, zwiększony zakres naprawy elewacji oraz zastosowania farby silikatowej (jaka wcześniej była na elewacji)

Sąd za biegłym przyjął więc, że koszty przywrócenia nieruchomości powódki do stanu sprzed powstania szkody wynosiły łącznie 25.724,35 zł (11.944,25 zł + 13.780,10 zł). Mając na względzie, iż pozwana wypłaciła już z tytułu szkody kwotę 6.206,01 zł, zasadnym było zasądzenie kwoty 19.518,34 zł.

Po tak poczynionych ustaleniach, na podstawie art. 805 k.c., Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

Sąd zasądził odsetki zgodnie z art. 481§1 i §2 k.c.

W pozostałym zakresie Sąd w pkt II wyroku oddalił powództwo

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w myśl zasady stosunkowego rozdzielenia kosztów.

Powódka wygrała sprawę w 78 % zaś przegrała w 22 %.

Koszty powódki to: 1.255 zł opłata od pozwu, 3.600 zł koszty zastępstwa procesowego, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa. Łącznie koszty powódki wyniosły 4.872 zł.

Z kolei koszty pozwanego to 3.600 zł kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Łącznie koszty pozwanego wyniosły 3.617 zł

Zatem $4.872 \text{ zł} \times 78\% = 3.800,16 \text{ zł}$ natomiast $3.617 \text{ zł} \times 22\% = 795,74 \text{ zł}$.

Po kompensacji różnica na korzyść powódki wynosi kwotę 3.004,42 zł. Do tej kwoty należało doliczyć zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów kwotę 280 zł tytułem kosztów biegłego. W konsekwencji w punkcie III sentencji wyroku zasądzone od pozwanej na rzecz powódki tj. kwotę 3.284,42 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na podstawie art. 83 ust 2 w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2006 r o kosztach sądowych (Dz.U. Z 2010 r. Nr 90, poz. 594) Sąd w pkt IV wyroku nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarby Państwa kwotę 1.273,03 zł tytułem nieuiszczonych wydatków.